

РЕШЕНИЕ

№ 21964

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2839** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. срещу Писмо № 69/ 2025г на Заместник на
главния прокурор при ВП, обективизиращо отказ да се предостави достъп до информация по
заявление № 18/ 2024 – ВП от 9.01.2025 с искане за прогласяване неговата нищожност,
евентуално отмяната му като незаконосъобразен.

Обосновава подробни съображения, че писмото обективизира изричен отказ за
предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на чл. 38 от ЗДОИ. ЗДОИ не
изключвал от приложното си поле никакви категории държавни органи, независимо от сферата в
която попадат. Твърди липса на компетентност, поради това, че заявлението било адресирано до
прокурора по разследването срещу главния прокурор или негов заместник , който бил обособен
отделен държавен орган, а произнасянето било от заместник –главен прокурор. Излага доводи за
нарушения на процесуалния закон и материална незаконосъобразност и че ответникът разполага
с търсената информация.

Ответникът – Заместник на Главния прокурор при ВП чрез процесуалния си
представител в с.з. и в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата. Претендира
юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и
възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа
страна следното:

Административното производство е образувано по заявление от 9.01.2025г от Д. Д.

Н. адресирано до Прокурора за разследване на престъпления извършени от Главния прокурор или от заместник на главния прокурор с което е поискан достъп до следната информация: Колко преписки и досъдебни производства се наблюдават и колко са били наблюдавани от встъпването му в длъжност до момента на подаване на заявлението, като се посочат номерата и датите на образуването на всяка преписка и досъдебно производство и по кой текст от НК се водят /водили. Иска се и предоставянето на крайния акт по всяка преписка и досъдебно производство , които са приключили.

Заявлението е препратено с писмо Пр. № 18/ 2024 от 9.01.2025г от Прокурора за разследване на престъпления извършени от Главния прокурор или от заместник на главния прокурор на Заместник на Главния прокурор при ВП по компетентност с оглед Заповед № РД 04-101 от 10.04.2024г на и.ф Главен прокурор с която последният на осн чл. 28 ал.2 от ЗДОИ е определил Заместник на Главния прокурор при ВП да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне достъп до обществена информация по ЗДОИ.

По повод заявлението е издадено оспореното Писмо № 69/ 2025г на Заместник на главния прокурор при ВП, обективиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 18/ 2024 – ВП от 9.01.2025г. Като мотиви за отказа е посочено, че прокурорът по чл. 414а ал.4 НПК не е задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ, в приложното поле на ЗДОИ попадат единствено актовете на органите на съдебната власт издадени в изпълнение на административните им функции, поради което търсената информация е извън приложното поле на ЗДОИ, както и че търсената информация не се включва в статистическите данни за дейността на Прокуратурата на Р България.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Макар обжалваният акт да не е наименуван решение, по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се предостави поискания със заявлението достъп до информация. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ за предоставяне на информация. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Твърденията за нищожност са обосновани с липса на компетентност на издателя на оспорения акт. Заявлението е препратено от Прокурора за разследване на престъпления извършени от Главния прокурор или от заместник на главния прокурор на Заместник на Главния прокурор при ВП по компетентност с оглед Заповед № РД 04-101 от 10.04.2024г на и.ф Главен прокурор с която последният на осн чл. 28 ал.2 от ЗДОИ е определил Заместник на Главния прокурор при ВП да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне достъп до обществена информация по ЗДОИ. Според съда препращането по компетентност е в съответствие с чл. 31 ал.2 от АПК, тъй като според чл. 136 ал.2 от ЗСВ (Нова - ДВ, бр. 16 от 2021 г., изм. - ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г.) Прокурорът по разследването срещу главния прокурор или негов заместник е част от Прокуратурата на Република България, и по арг. от чл. 173а ал.2 ЗСВ и чл. 30 ал.5 т. 21 от ЗСВ същият е назначен за прокурор във Върховната касационна прокуратура за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор. Следователно Прокурорът по разследването срещу главния прокурор или негов заместник е специализирано вътрешно звено в рамките на единната структура на прокуратурата със субектна специализация . /В този смисъл Р № 14 от 26 юли 2024г по к.д № 10/ 2023г/.Касае се за

специализиран /с оглед разследвания субект/ прокурор в рамките на прокуратурата, като по отношение на този прокурор действат общите принципи на вътрешната организация в прокуратурата.

Според настоящият съдебен състав Главният прокурор е задължен субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ, тъй като законът не прави разлика „държавните органи“ по см на чл. 3 ал.1 от ЗДОИ от коя сфера на държавната власт са /изпълнителна, законодателна или съдебна/. Законът също определя и по-широк кръг задължени субекти от тези посочени в чл. 3 ал.1 , а именно по ал.2 т.1 публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации . Ето защо няма основание да се изключи Прокуратурата на Р България от обхвата на задължените субекти.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган съгласно Заповед № РД 04-101/ 10.04.2024г на и. ф. главен прокурор по силата на която и на осн. чл.28 ал.2 от ЗДОИ е упълномощил заместник на главния прокурор при ВП да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. Следователно не е налице твърдяната нищожност поради липса на материална компетентност.

Спорът се свежда дали процесният отказ е материално законосъобразен.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Съдът намира, че исканата от жалбоподателя информация има характер на служебна обществена информация по см. на чл.11 вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с осъществяваната от страна на органа дейност, очертана в чл. 127 от Конституцията на Република България и Закона за съдебната власт и от нея могат да се направят изводи относно изпълнението на вменените му от закона правомощия. В този смисъл, информацията, която се търси е обществена и органът е бил длъжен да я предостави. Исканата информация е конкретно формулирана. Заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл.25 от ЗДОИ, следователно освен, ако е налице някое от основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ - 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца, ответникът е бил длъжен да предостави исканата информация.

Съдът намира, че с оглед разпоредбите на Закона за съдебната власт (ЗСВ) и по - конкретно на чл. 138а, ал. 1 , ал. 2 и ал.3 от ЗСВ, органът действително разполага с посочената информация, тъй като съгласно визираната норма, Главният прокурор ежегодно до 30 април внася в пленума на Висшия съдебен съвет годишен доклад за прилагането на закона и за дейността на прокуратурата /част от която е Прокурорът по разследването срещу главния прокурор или негов заместник – арг. от чл 136 ал.2 и чл. 173а ал.2 от ЗСВ./ и на разследващите

органи и го публикува на интернет страницата на прокуратурата. Според ал.2 Главният прокурор ежегодно в срока по ал. 1 внася в Народното събрание доклад относно дейността на прокуратурата по противодействие на корупционните престъпления, който включва информация и анализ: за образувани и приключили дела за корупционни престъпления; за корупционни престъпления от висок обществен интерес докладът съдържа информация за фазата, на която се намират делата, брой на осъдителните и оправдателните присъди, други основания за приключване на производствата; анализ на сроковете за извършване на разследванията, качеството на обвинителните актове и причините за конкретния резултат от производството. Корупционните престъпления от висок обществен интерес се определят въз основа на критерии, които включват длъжност на лицето в йерархията на органите на публична власт, степен на засегнат интерес и степен на обществена значимост и публичен интерес. Съгласно ал.3 от същата разпоредба по искане на Народното събрание или по своя инициатива главният прокурор внася в Народното събрание и други доклади за дейността на прокуратурата по прилагането на закона, противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика.

Безспорно изготвянето на тези доклади предполага наличието при главния прокурор дори на по - детайлна от исканата информация, тъй като за изработването на посочените доклади, неминуемо се използва информация относно колко преписки и досъдебни производства се наблюдават от прокурора за разследване на престъпления от главния прокурор или от заместник на главния прокурор, колко са били наблюдавани от встъпването му в длъжност до момента на подаване на заявлението, както и номерата и датите на образуването на всяка преписка и досъдебно производство и по кой текст от НК се водят /водили. В подкрепа на извода, че главният прокурор разполага с търсената информация е и изрично посоченото в процесното писмо, че „входящата и изходяща кореспонденция във връзка с изпълнение на задачи, свързани с дейността на прокурора по чл. 411а ал.4 от НПК се регистрира в УИС в разработен за целта модул, съгласно чл. 32а от ПАПРБ“. Щом се регистрира в модула, то ответникът разполага с търсената информация.

Исканата информация касае данни, свързани с работата на прокурора по разследване срещу главния прокурор, а дейността на съдебната власт като цяло е обект на повишено обществено внимание. Конкретните проявления от тази дейност на прокурорите, не следва да бъдат скрити за обществото. Принципите за публичност и прозрачност изрично са залегнали в чл. 5 от Закона за съдебната власт и в процесуалните закони. Безспорно ответникът няма задължение за допълнителна обработка на информацията, преди да я предостави, тоест не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация само и единствено за целите на ЗДОИ, а следва да я предостави във вида в който разполага с нея. Действително, ЗДОИ не предвижда задължените субекти да създават конкретни справки и/или отчети, като за да се предостави исканата информация тя трябва да е налична. В случая обаче, след като задължения субект е нормативно задължен да събира и съхранява търсената информация свързана с разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от заместник на главния прокурор /в модул съгласно чл. 32а от ПАПРБ/, то следва да се приеме, че исканата от заявителя информация е налична и се съдържа в документи, създадени и съхранявани от задължения субект. Обобщаването на данни относими към търсената със заявлението за достъп по ЗДОИ информация не представлява създаването на качествено нов по съдържание документ като носител на информация. Изчерпателността, респ. липсата на изчерпателност на предоставената информация би било относимо към преценка законосъобразността на постановения позитивен акт. Нещо повече, ако лицето счита, че предоставената му информация е в недостатъчен обем може да поиска информация за конкретни обстоятелства , които не са

засегнати от издаденото решение за достъп. След като търсената информация е налична в създадения за целта модул по чл. 32а от ПАПРБ и не са налице основанията за отказ по чл. 37 ал.1 от ЗДОИ, се дължи предоставянето ѝ. Предвид, че със заявлението е поискано и предоставянето на крайния акт с който всяка преписка и досъдебно производство приключва,и като се има предвид, че искането за достъп до документ/и е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него / тях информация, то следва да се подходи по начин, че да не се стигне до разкриване на лични данни по см на ЗЗЛД, тъй като разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ изрично въвежда като изключение от приложимостта на този закон, достъпът до лични данни.

С оглед гореизложеното, жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваният акт, с който е отказан достъп до поисканата информация - да бъде отменен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната за ново произнасяне в съответствие с указанията дадени с настоящото решение.

Относно разноските:

Жалбоподателят не претендира разноски. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо № 69/ 2025г на Заместник на главния прокурор при ВП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Заместник на Главния прокурор при ВП за произнасяне по заявлението, в четиринадесет дневен срок от влизане на настоящото решение в сила, съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: